

Je eigen kind in de klas

'Ik wist niet hoe ik mijn

Je eigen zoon of dochter in jouw klas: de meeste docenten moeten er niet aan denken. Maar hoe is het bevalen bij docenten en kinderen die het hebben meegemaakt?

Wim de Regt werkt als docent op basisschool de Fontein. Zijn kinderen Jeroen (16) en Carlijn (14) gaf hij beiden les in groep zeven op de Snijdersschool in Rijswijk waar De Regt 22 jaar voor de klas stond.

Wim de Regt: "Puur uit praktische redenen hebben we Jeroen en Carlijn op de Snijdersschool aangemeld. We spraken wel af met de directie dat ik een andere groep zou krijgen, zodra de kinderen groep zeven zouden bereiken. Zelf had ik daar natuurlijk ook bedenkingen over. Ik ging er toen nog vanuit dat kinderen het zelf niet leuk zouden vinden om hun eigen vader als docent te hebben."

Jeroen: "Ik heb er vooraf ook nooit tegenop gezien. Het scheelde enorm dat ik van oudere leerlingen altijd hoorde dat mijn vader een goede docent was. Dat wilde ik ook wel meemaken."

Carlijn: "Het leek me leuk, maar ook apart om je eigen vader voor de klas te hebben. Je ziet je vader dan wel extreem vaak, maar het leek me ook gewoon gezellig. Ik wist van mijn broer dat hij een heel leuk jaar had gehad bij mijn vader in de klas. Dus dat scheelde denk ik wel."

Wim de Regt: "Dat ik uiteindelijk niet veranderde van klas had alles te maken met de

jaren daarvoor. Ik merkte in die jaren aan Jeroen en Carlijn, maar ook aan hun vriendjes en mijn collega's dat het geen spanningen opleverde. Iedereen vond deze situatie heel normaal. Ik was gewoon een leerkracht voor hen. Als ze keihard vielen op het schoolplein,

dan renden ze niet naar mij, maar naar hun juf."

Carlijn: "Op school noemde ik mijn vader wel altijd papa. Dat vonden de kinderen niet vreemd. Wat ik grappig vond, was dat

Wim van Nispen werkt zo'n twintig jaar op het Hofstad Lyceum in Den Haag. Zijn kinderen Tom (21) en Suzanne (20) zaten niet alleen bij hem op school, maar hadden ook les van hem. Talat (14) zit nu in het vierde jaar van het vwo, maar wil absoluut geen les van haar vader.

Tom: "In groep acht kozen veel vrienden voor het Hofstad Lyceum. Ik kende het gebouw en via mijn vader ook al veel docenten. Dat alles maakte mijn keuze voor deze school makkelijk. En dat mijn vader daar ook werkte, was absoluut geen reden om niet te gaan."

Suzanne: "Eerlijk gezegd gaf het mij ook wel een gevoel van veiligheid dat mijn vader daar werkte. Ik heb in het begin wel gedacht: Als ik maar niet bij hem in de klas kom."

vader moest aanspreken'

vriendjes het moeilijk vonden om mijn vader thuis te ontmoeten. Dan zag je ze echt denken: Wat moet ik nu tegen hem zeggen?"

Jeroen: "In de eerste weken bij mijn vader in de klas wist ik zelf ook niet hoe ik hem moest aanspreken. Ik probeerde het te omzeilen door mijn vinger niet op te steken of door hem aan te tikken als ik wat wilde weten."

Carlijn: "De kinderen uit mijn klas hebben nooit vervelend gereageerd op het feit dat mijn eigen vader voor de groep stond. Ze wisten niet beter dan dat mijn vader bij school hoorde. Ik weet nog wel dat er een nieuw meisje in de klas kwam en die vond het allemaal maar vreemd. Juist omdat de rest van de klas er zo gewoon mee omging."

Jeroen: "De enige keren dat ik me echt schaamde voor mijn vader, was als hij zich tijdens zomerfeesten verkleedde en iets gek ging doen. Dan kun je wel door de grond zakken. Op dat moment was ik echt een leerling van mijn leerkracht in plaats van de zoon van mijn vader."

Carlijn: "Ik moest toen ook echt even huilen. Je hebt dan zoiets van: 'Pap, wat doe je nu?' Nu heb ik mijn vader ook in de klas altijd gezien als mijn vader en niet als mijn leerkracht. Maar ook al schaamde ik me op dat moment, de andere kinderen vonden het juist leuk dat hun leerkracht zoiets deed."

Wim de Regt: "Aan tafel bespraken we vaak de dag. Niet anders dan in andere gezinnen. Natuurlijk kwam niet alles ter sprake, want het gaat dan toch ook over hun vriendjes en vriendinnetjes. Op rapportavonden kwam mijn vrouw niet langs op school. Die zaken bespraken we gewoon onderling thuis."

'Ik was in die jaren dat Jeroen en Carlijn bij mij in de klas zaten, bewuster bezig met mijn gedrag'

Carlijn: "Ik had vaak geen zin om thuis te vertellen over school, omdat mijn vader het zelf allang wist. Je gaat toch niet iets uitleggen aan iemand die er zelf bij was!"

Wim de Regt: "Naast de informatie die ik had gekregen van de vorige leerkracht, gebruikte ik ook de informatie van Jeroen en Carlijn om aan het begin van het jaar de beste klasindeling te maken. Kinderen ontwikkelen een veel bredere kijk op de relaties tussen de leerlingen onderling. Je kijkt toch altijd als onderwijsgevende en nu had ik opeens veel meer informatie vanuit de kinderen. Ik heb die

jaren een hoop geleerd over processen die in een klas plaatsvinden. Nadeel was wel dat ik in die jaren dat Jeroen en Carlijn bij mij in de klas zaten, bewuster bezig was met mijn gedrag. Je wilt bijvoorbeeld niet strenger zijn voor je eigen kinderen, maar mensen ook laten zien dat je ze niet voortrekt. Je weegt je eigen beslissingen meer af dan je normaal zou doen."

Carlijn: "Ik was bijvoorbeeld bij spreekbeurten nooit een van de eersten. Dan kon de rest van de klas mijn spreekbeurt vergelijken en zien dat het eerlijk ging. Dat vond ik soms jammer. Maar echte nadelen heb ik nooit echt onderhouden."

Jeroen: "Een keer zat ik thuis heel geconcentreerd geschiedenis te leren tot mijn vader over mijn schouders meekeek en vertelde dat ik het verkeerde hoofdstuk zat te leren. Dan is het wel een voordeel dat je vader ook je leerkracht is. Soms wist ik ook al hoe ik een proefwerk had gemaakt. Nadelen kan ik eerlijk gezegd niet verzinnen. Het was echt gewoon een fijn jaar."

Wim de Regt: "Of het verstandig is om je eigen kind les te geven, is sterk afhankelijk van het karakter van je kinderen, maar ook van de klassamenstelling. Als je daaraan twijfelt dan, moet je het niet doen, maar ik zou het onder dezelfde omstandigheden zo weer doen. Het waren de twee leukste jaren in mijn onderwijs carrière."

Wim van Nispen: "Sommige collega's hadden ook hun kinderen naar alle tevredenheid op school gehad. Ik wist dus dat het heel goed kon gaan. Het klinkt misschien heel beschermend, maar ik vond het zelf ook wel een veilig idee dat mijn kinderen in de buurt waren."

Talat: "Ik ben niet eens meer naar andere scholen gaan kijken. Mijn moeder vond het ook wel een veilig idee, aangezien ik pas elf jaar was toen ik uit groep acht kwam. Ik ben er wel vanuit gegaan dat ik het zelf mag aangeven als ik geen les wil van mijn vader. Dat wil ik ook echt niet."

Tom: "Ik kwam in de tweede bij mijn vader in de klas. Heel fijn vond ik dat niet, maar het gebeurde gewoon. Gelukkig waren mijn resultaten niet heel anders dan in de eerste, maar natuurlijk zetten klasgenoten voor de gein altijd vraagtekens bij ieder cijfer dat ik ontving."

Wim van Nispen: "Ik lette er extra op dat het allemaal eerlijk verliep. Je moet toch alle schijn van belangenbehartiging vermijden. Bij spreekbeurten van Tom en Suzanne liet ik bijvoorbeeld de klas het cijfer bepalen. Leerlingen bleken daar prima toe in staat, dus

‘Het klinkt wat ‘kloekerig’,
maar ik vond en vind het prettig
als ze in mijn buurt zijn’

het cijfer week nooit veel af van het resultaat dat ik in gedachten had.”

Suzanne: “Ik had in havo vier les van mijn vader. School vroeg of ik bezwaar had en aangezien ik al over de ergste puberfase heen was, durfde ik het wel aan. Het was gewoon een leuk jaar, maar ik vond het wel lastig als mijn vader vrienden uit de klas stuurde. Ik was dan bang hoe leerlingen dat naar mij zouden vertellen. Je bent op zo’n moment toch de ‘dochter van’. Maar ik ben daar nooit op aangesproken door medeleerlingen.”

Talat: “Het lijkt me helemaal niets om bij mijn vader in de klas te zitten. Ik zou me gewoon niet op mijn gemak voelen in de klas en me heel verantwoordelijk voelen. Ik zie hem dan toch als mijn vader en niet als leraar. Bovendien ga ik bij ieder cijfer vraagtekens zetten. Is dat niet te hoog of heeft hij dat met opzet verlaagd?”

Talat: “Over alle docenten wordt gekletst, maar als je vader het onderwerp is, dan komt dat toch hard aan. Voor jou is het dan toch je papa.”

Suzanne: “Dat klopt wel. Zo hoorde ik ooit vriendinnen achter me slecht over ‘die Van Nispen’ praten. Ik draaide me om en ben toen heel kwaad geworden om vervolgens in huilen uit te barsten. Het raakt je dan toch. Dat je vader op een schoolfeest rondloopt, zullen de meeste kinderen ook als een nadeel beschouwen, maar ik vond het juist een veilig idee. Ik had soms wel het gevoel dat ik op mijn tenen moest lopen, omdat ik me verantwoordelijk naar hem toe voelde.”

Wim van Nispen: “Het grootste voordeel is de geborgenheid en de korte lijnen. Dat klinkt wat ‘kloekerig’, maar ik vond en vind het gewoon prettig als ze in mijn buurt zijn. Een ander voordeel is dat ik nog meer midden tussen de kinderen stond en sta door hun aan-

wezigheid op school. Ik zie het niet echt als een nadeel, maar ze letten heel erg op wat ik aantrek. Vooral Talat is daar heel stellig in.”

Talat: “Ja, maar dat is ook logisch, want als hij iets raars draagt dan voelt het op dat moment alsof hij mij voor schut zet. Ik houd dat dus graag in de gaten. Mijn vader zou het ook niet leuk vinden als ik me raar of opvallend kleeft. Een nadeel is dat ik me soms in de gaten gehouden voel. Dan weet hij bijvoorbeeld mijn cijfers eerder dan ik, terwijl ik vind dat mijn opleiding toch iets voor mezelf is.”

Tom: “Ik herken wel dat docenten net iets meer op je letten. Soms kwamen er leerlingen uit andere groepen naar me toe en vertelden dat mijn vader iets over mij had verteld. Dan baal je wel even.”

Wim van Nispen: “Ik doe dat nog steeds, want die voorbeelden spreken andere leerlingen ook aan. Ik gebruik bijvoorbeeld nu nog de portfolio van Suzanne als voorbeeld voor de klassen. Soms moet ik leerlingen corrigeren en dan vind ik het extra vervelend als het gaat om iemand uit de groep van Talat. Je wilt de sfeer voor haar en de groep niet bederven. Dat vind ik echt een nadeel, maar het hoort nu eenmaal bij mijn functie en dat hebben zij ook moeten leren.”

Suzanne: “Wij zijn vooral positief, maar het is wel belangrijk dat een school aan een leerling vraagt of die les wil hebben van een ouder. Mijn vader is een gewaardeerde docent met veel aanzien binnen school, dat scheelt wel veel. Ik denk dat het anders lastiger is voor een kind op school.”

Talat: “Een ouder op school moet geen reden zijn om wel of niet te kiezen voor diezelfde school. Je moet altijd kiezen voor een school omdat die bij je past!” |